

“పుర్రెకో బుద్ధి జిహ్వకో రుచి” అంటుంటారు. నిజంగా నిర్దుష్టమేనా! గోపాలం బుజ్జి బుర్రకో బుద్ధి పుట్టింది. విపరీత బుద్ధి. వింతల్లోకెల్లా వింతేం కాకపోయినా అతగాడి భార్య కామెడిగా ‘బెరా!’ అని బుగ్గనొక్కుకుందంటే మనబోటి వాళ్ళం ఆలోచించాల్సిందే మరి.

ఆస్కార్ అవార్డ్ కొట్టేయాలని ఉవ్విళ్ళూరి పోలేదతను. ఆ డాటాస్టే నిర్దుష్టంగానే కొట్టుకొచ్చేసేవాడు. వెరిటాలెంటెడ్. మ్యాటర్ అది కాదు.

బిల్ గేట్స్ పక్కన పేరుంటే బావుండునని హాస్యానిక్కుడా కోరుకోలేదు. అలాగైతే స్విస్ బ్యాంకుకో, ప్రపంచ బ్యాంకుకో రాత్రికిరాత్రే కన్నం ఖరారుచేసేవాడు. టూ మచ్ స్పాంటేనియస్.

మరేంటంటారా... ‘గొప్పగా’ సన్మానం చేయించుకోవాలని తెగ ఉబలాటపడిపోతున్నాడు. సత్కారం స్వీకరించాలని సరదాపడిపోతున్నాడు. అదండీ గోపాలాని కంటిన విచిత్ర) మాయ రోగం.

ఆ పిచ్చి సెగ తగిలిన మరునిమిషం ఎక్కడెక్కడ సన్మాన- సత్కార కార్యక్రమాలు జరిగిపోతున్నాయి... అక్కడ కూడా మాటేస్తున్నాడు.

ఒక రోజుండబట్టలేక ఉబ్బాపుకోలేక సిగ్గువిడిచి ఓ స్వచ్ఛంద సంస్థ కార్యదర్శి కరివేపాకు కనకయ్యగారిని సంప్రదించాడు.

ఏకంగా ‘బీజింగ్ కెల్లి నాకో పసిడి పతకం పారెయ్యరూ అనడిగినంత వెడ్డిగా “నాకొక సన్మానం చేయరూ?” అనడిగాడు.

కనుబొమ్మలు కథాకళిలా ఆడిస్తూ కనకయ్య పగలబడి నవ్వాడు.

“నేనేం జోక్ చేయలేదే?” ‘వైట్’గా ఫేసిట్టాడు గోపాలం.

“నవ్వరా మరి. నన్ను సైకలాజిస్ట్ ని చేస్తోంటే...”

‘నేను సైకోనేం కాదు. మీరు ‘సన్మానా లిస్ట్’ అని తెలిసే వచ్చా.” బుంగమూతి పెట్టాడు.

‘ఎవరెందులో ప్రతిభావంతులో గాలం వేసి మేమే పట్టేస్తాం. హెవర్ని సన్మానించాలో డిస్టెండ్ చేసి స్కంబాం. మీరేంటి? సన్మానం కావాలని ఎదురడిగేస్కంబున్నారు. బల్లే... బల్లే...” పంజాబీ డాన్సర్లా రెండు చేతులూ పైకెత్తి కూర్చున్న చోటే మూవ్ మెంట్స్ చిట్టా భళభళన నవ్వాడు కనకయ్య.

ఫెవికల్ పూసినట్టు గోపాలం మూతి సర్రున బిగుసుకుపోయింది.

బేలగా మొహం వేలాడేసుకున్న గోపాలం వంకజాలిగా చూస్తూ “తుపాలేలెండీ.. ముచ్చటపడి అడుగుతున్నారుగా, సన్మానం చేసే విషయం ఆలోచిద్దాంగానీ... లైఫ్ లో మీరు చేసిన సూపర్ మాన్ సాహసాలో, సైడర్ మాన్ వింతలో ఏవైనా ఉంటే మీ మైండ్, వెబ్ సైట్ నుండి లాగి చెప్పేయండి.” కొంత కరిగాడు మామంచి కార్యదర్శి.

“ఏం చెప్పాలా?” అని మనవాడు సీరియస్ ఫోజెట్టాడు.

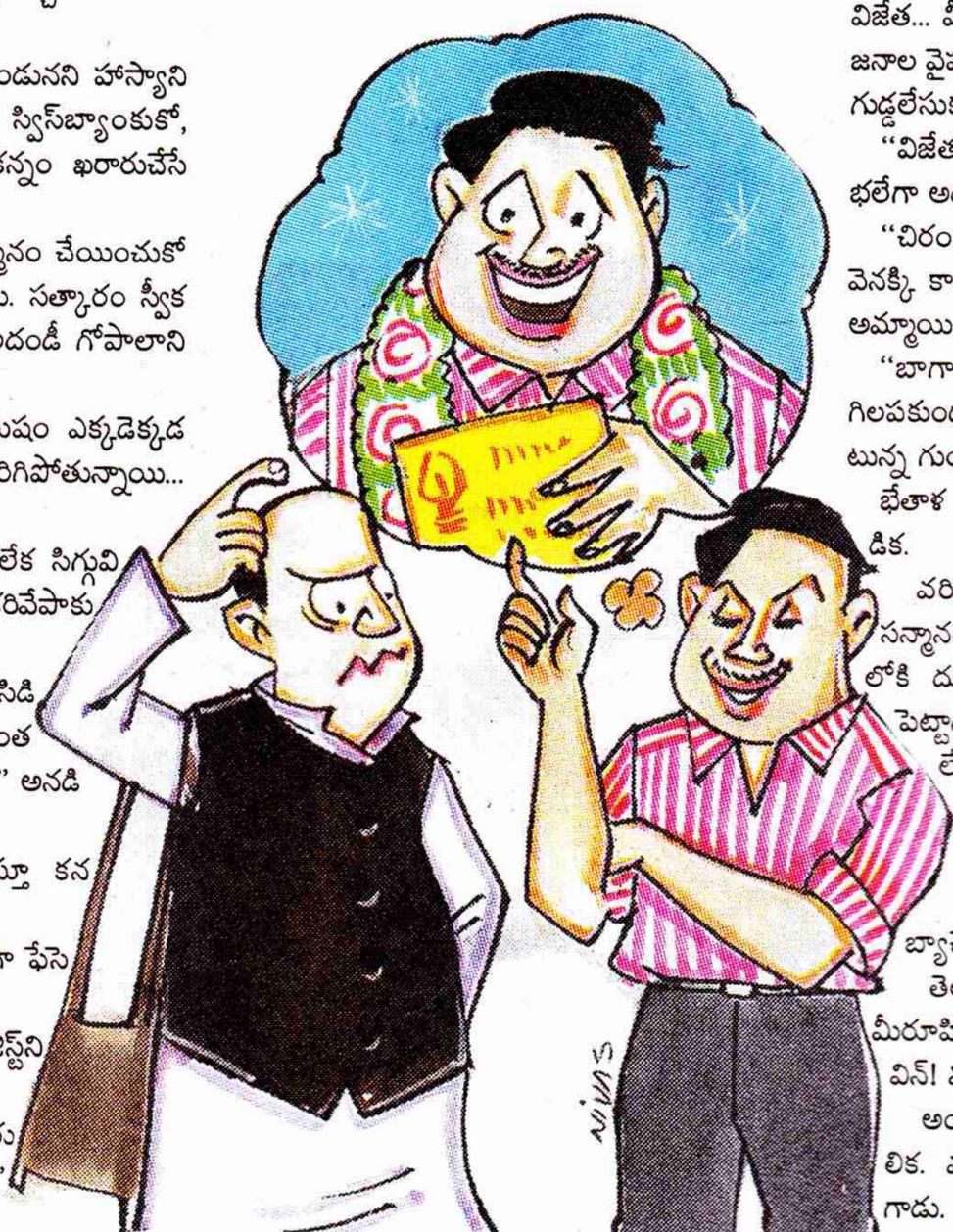
గోపాలం ‘రిస్ట్రైన్డ్ టైమ్’ బావుండి చప్పున గుర్తొచ్చింది.

“అయిదో క్లాసులో స్కూల్ ఫస్ట్ గాను.” మెలికలు తిరుగుతూ చెప్పాడు.

“మా తండ్రే... భారతరత్నే ఇవ్వాలింది. ప్లీ! మిస్సు య్యారప్పుడు,” లేచి లెంపకాయ పగులకొట్టాలన్నంత మండింది కనకయ్యకు. ఓపిక అతడి మారుపేరు కాబట్టి సరిపోయింది.

గోపాలం మొహం పీచుమిఠాయి అంత అయ్యింది.

“ప్లీజ్... ప్లీజ్... కాదనకండి. నావి చేతులు కాదు కాళ్ళనుకోండి. చీచీ! మీవి చేతులు కావు కాళ్ళనుకోండి.” అంటూ సెంటిమెంట్ ముడేసాడు.

సన్మానము చూతము రారండి!

- ఎనుగంటి వేణుగోపాల్

చిక్కుకున్నాడు కనకయ్య. “సర్పరెండీ. మీరు “టూమచ్”గా అడుగుతున్నారు కాబట్టి... ‘వన్ మచ్’ అడ్జస్ట్ మెంట్... గయుడిని వెనకేసు కొచ్చిన అర్జునయ్యలా అభయమిచ్చాడు. ఒలంపిక్ క్రీడోత్సవాల జ్యోతిలా మొహం వెలిగిన గోపాలం “చెప్పండి చెప్పండి” అన్నాడుత్సాహంగా. “వెంఠనే పరుగెత్తి ఏదైనా “ఘనకార్యమో, ద్రవ” కార్యమో చేసి చావండి. అలా చేసే చూపండి.” “ఓ పన్నేయండి. ఎంచక్కా అడ్వాన్స్ డ్ సన్మానం చేసే సుకోండి. ఆ తర్వాత నా వీర టాలెంట్ నిరూపిస్తా.” “అబ్బా! ఆశ, ఆసియన్ దోశ. మేమట్టాంటోళ్ళం కానే కాము.” “అలాగైతే రెడీగా ఉండండి. సన్మానానికి సన్నాహాలు చేసుకోని.” హుషారుగా ఈలేసి అక్కడినుండి గబుక్కున మాయమైపోయాడు.

సరదాగా రోడ్డుమీద షికారేస్తుంటే సువార్తలా వినపడింది గోపాలానికి.

“రండి... పందెం కాయండి...” అని ఆత్రంగా దూసుకెళ్లాడక్కడికి.

“ఈ సైకిల్ ని వెనక్కి తొక్కాలి. ఎవరు ఎక్కువ స్లోగా ఈ పన్నేస్తారో వాళ్ళదే గెలుపు. రండి, రికార్డ్ ని రికార్డ్ చేయండి. గెలుపుబాట పట్టండి. రివార్డ్ నొక్కేయండి. విజేత... మీరు మీరు ఎవరైనా కావచ్చు.” గుమిగూడిన జనాల వైపు వేలేట్టి చూపుతూ ఊరిస్తోంది జానాబెత్తెడు గుడ్డలేసుకున్న ముద్దుగుమ్మ.

“విజేత... చిరంజీవి కదా? మేమెలా అవుతాం?” భలేగా అడిగాడు గోపాలం.

“చిరంజీవి సైకిల్ ని ముందుకి తొక్కాడు. మీరు వెనక్కి కాబట్టి గెలిచినవారే విజేత.” గడుసుగా అందా అమ్మాయి.

“బాగా చెప్పావమ్మా!” చొంగ కారుస్తూ కనెప్పలు గిలపకుండా ఆమె సరుకుల్ని చూపుల్లో కాపాడుకుంటున్న గుంపులో తాతయ్యరిచాడు.

భేతాళ సందేహం తీరిన గోపాలం ఆగలేక పోయాడిక.

వరించి వచ్చిన దాన్నెలా వదిలిపెడతాడు. సన్మానం రా రామ్మని పిలుస్తూ ఊరిస్తుంటే రంగం లోకి దుమికాడు. ఎవరో ఆకతాయి కాలు అడ్డం పెట్టాడు. బొక్కాబోర్లా పడ్డాడు గోపాలం. ఏమవలేదు కానీ దవడ పండ్లు కాస్త బెణికాయంతే.

సైకిల్ చిచ్చి ‘స్టార్ట్’ అంటూ విజిల్ వేయకుండా కన్నుగీటిండా ముద్దుగుమ్మ అయిదుగురికొక బ్యాచ్ చొప్పున నాల్గు బ్యాచెస్ పూర్తయ్యాయి.

తెల్లు సినిమాలు తెగ చూసేసిన అనుభవంతో మీరూహించింది నిర్దుష్ట మరి. గ్రేట్ గోపాలమే వినో! వినో! వినో!

అంతా జేజేలు పలికారు. గోపాలం ఫేసు చూడాలిక. మనవాడు కలర్ ఫుల్ మేఘాల్లో తేలిపోసాగాడు.

తన గెలుపుకి తనే తబ్బిబ్బిపోతూ “ఇది వరల్డ్ రికార్డా?” క్యూరియాసిటీగా అడిగాడు గోపాలం.

కిసుక్కున నవ్వి “హబ్బే! ఛానెల్ రికార్డ్” అందా అందాల చెమ్మచెక్క.

“అంటే ఇది...”

“య్యా! ‘రండండి... మిమ్మల్ని పూల్స్ చేస్తాం’ ప్రోగ్రామ్ కి ప్రాక్టికల్ పార్ట్ న్నమాట. నెక్స్ట్ సండే టెలికాస్ట్ వుతుంది.” అందా భామ వయ్యారంగా అతగాడి చేతిలో ఓ గిఫ్ట్ పాకెట్ పుట్టా.

ఇంతోటి ప్రోగ్రామ్ కంత బిల్లప్పా. హూ! అని ఒగరుస్తూ సెకన్లో అక్కడి నుండి ‘హంఫట్’ అన్నట్టు గాయబ్ అయిపోయాడు.

“ఇలాంటి ప్రోగ్రామ్ లో గెలిస్తే సన్మానమెక్కడ జరుగుద్ది? మరోటి ట్రై చేద్దాం” అనుకున్నాడు గోపాలం.

“మా రికార్డ్ ని బ్రేక్ చేయాలనుకుంటున్నారా?”

“బడా బడా షామియానాలు ఏర్పరచినచోట జనం గుమిగూడి ఉన్నారు. వేదికపై మైకు ముందు నిలబడి క్వశ్చనింగ్ చేస్తున్నాడొక టక్కిస్ట్. మరో ఇద్దరు అతణ్లాగే యూనిఫాం వేసుకొని గోల్కొండ కోటకున్న బురుజుల్లా

నిలబడి ఉన్నారతని పక్కన. వేదిక వెనక, పామియానా లకంతటా అతికించబడి ఉన్నాయి బోల్డు ఫ్లెక్సీలు. వాటన్నింటిపైనా ఒకే ఒక వాక్యం రాయబడి ఉందిలా. “థమ్స్ డౌన్ నే తాగండి! లైఫ్ లో అప్ కండి!” రికార్డింగ్ వాయిస్ లా “మా రికార్డ్ ని బ్రేక్ చేయాలనుకుంటున్నారా?” అంటున్నాడతను మళ్ళీ. “ఆప్లాల్ బ్రేకోకట్ కాదు. “కథక్”, “కసక్” అన్నీ చేసే యాలనుకుంటున్నాను. మీకేమైనా అభ్యంతరమా? గోపాలం అత్యుత్సాహం ప్రదర్శిస్తూ ముందుకు రిక్కిచ్చాడు. గోపాలం దూకుడుకి భయపడిన ఆ టక్కిస్ట్ “హబ్బే! అలాంటిదేలేదని గొర్రెలా తలూపి గోపాలాన్ని వేదిక పైకి రమ్మని సైగ చేశాడు. “ఏం చేయాలి?” వేదికనెక్కి ప్రశ్నించాడు. “రికార్డ్ ని బద్దలు చేయాలి.” “బద్దలు చేయాల్సింది రికార్డ్ నా? మీ ‘థమ్స్ డౌన్’ సీసాని కాదా?” “మా బుజ్జే...మా మైసూర్ బజ్జే, మా మిరపకాయ బజ్జే...” “సర్. మీ రికార్డ్ గుట్టెంట్ విప్పండి.” “ఎంత తక్కువ టైమ్ లో మా వన్ లీటర్ కూల్ డ్రింక్ ని తాగగలిగితే అంత రికార్డ్ మీ సొంతమవుతుంది.” “తాగలేకపోతే...” “ఈ బాటిల్ బిల్లు మీదవుతుంది.” “ఓ పనీ! ఇదో మెలికుండా? అందుకే కొందరు జంకు తున్నారన్నమాట.” అనుకున్నాడు. భద్రంగా వాళ్ళందించిన బాటిల్ ని అంతే భద్రంగా పైకెత్తి ‘స్టార్ట్’ నగానే గడగడా తాగేసాడు. పుట్టుబుద్ధి రిగి కూల్ డ్రింక్ తాగని వాడిలా ఆబగా ఒకే ఒక గుక్కలో. కంపెనీ త్రిమూర్తులు ఒహాట్ చప్పట్లు. “ముప్పై సెకన్లలో గుటుక్కుమని తాగేసి గతంలోని కంపెనీ రికార్డ్ ని బద్దలు... కాదు కాదు... ముక్కలు ముక్కలు చేశారు.” అంటూ గోపాలం చేయి పుచ్చుకొని ముగ్గురూ ఒకేసారి షేక్ చేశారు. ఆ షేక్ కి మనవాడు షాకయ్యాడు. చెయ్యండి చేతికొచ్చి నట్టు అనిపించి ‘వామో’ అని అరవబోయి ఎడం చేత్తో నోరు నొక్కేసుకున్నాడు. అప్పుడడిగాడో డాట్ గుంపులో గోవిందయ్య. “మీ డ్రింక్ లో పురుగులమందు కలుపుతారని ఓపెన్ టాక్ వుంది. నిర్ణయమా?” “మీరన్నది వెయ్యి శాతం... నమ్మకపోతే... మిలియన్ శాతం... నిర్ణయమే!” హాపీగా జవాబిచ్చారు. అది విన్న గోపాలం కళ్ళు తేలేసాడు. కడుపులో దేవిన ట్టయ్యింది. లోపలకు దిగింది కాస్తా పుటుక్కున గొంతు లోకి చిమ్మింది ఫౌంటేన్ లా. “కాదంటారనుకుంటే ఔనన్నారే?” ఎలాగోలా గొంతు పెగిలింది గోపాలానికి. “ఉన్నది లేనట్టు, లేనిది ఉన్నట్టు... చీచీ ఉన్నది ఉన్నట్టు చెప్పడం మాకలవాటు, మా కంపెనీ డ్రింకు తరచూ తాగడంవలన మేం కలిపిన అయిదు రకాల పురుగుల మందులు మీ వంట్లో కలిసిపోయి... రేప్యాద్దన ఏ పురు గైనా మిమ్మల్ని కరిచినా, కుట్టినా, కొరికినా మీకెలాంటి విషం ఎక్కడన్నమాట...” పూర్వవలేదింకా. “ఏంటీ. అయిదు రకాల పురుగుల మందులు కలుపు తారా? ఈ విషయం తాగకముందు చెప్పాల్సింది.” పిల్లి కూతలా వచ్చింది గోపాలం గొంతు. “అవును మరి.” సగర్వంగా చెప్పారు వాళ్ళు. “ఏంటో అవి” తాము తాగినందుకు కితకీతలు పెట్టి

నట్టు నవ్వుతూ అరిచారు గొంపులోంచి కొందరు. “ఈగ, దోమ, స్పైడర్, బొద్దింక, ఎలుకల మందులన్న మాట.” భళ్ళున వాంతి చేసేస్తున్నారు గోపాలం. కంటిన్యూ పాలసెస్ లా “యాక్! యాక్!” మని అదే పనిగా డోక్కోసా గాడు. కంపెనీ వాళ్ళు జాలిగా లుక్కేసారతని వంక. * * * చచ్చుపుచ్చువి తప్ప నిర్ణయమైన రికార్డ్ లు తనవల్ల అయ్యేపని కాదని ఎవరైనా ఉత్త పుణ్యానికి సన్మానాలు గట్టా ఘనంగా చేస్తే బావుండునని థింక్ చేసాడు. అతడి ఆలోచన కార్యరూపం దాల్చినట్టే... “మొహంవచ్చి ఉన్నారా? సన్మానాలకు! సత్కారాలకు! అధైర్యపడకండి. మీకోసమే మేమున్నాం! ఆలసించకండి. రండండి...” పేపర్లో పెద్దక్షరాలతో ప్రకటన చూసి ఆ అడ్రస్ వెతుక్కుంటూ వెళ్ళాడు. వీల్ చైర్లో గడకర్ర వంగినట్టు కూర్చొని ఉన్నాడొక బొద్దుమీసాల పెద్దాయన. అతి వినయంగా నమస్కారంపెట్టి ఎదు రుగా కూర్చున్నాడు గోపాలం. “మీ పేరేంటార్?” అడిగాడు గోపాలం. “విశాఖపట్నం” అంటూ పళ్లికిలింపాడు. ఆ పనికి బ్రేకిచ్చి “తమరి పేరు?” గోపా లాన్ని ప్రశ్నించాడు. “విజయవాడ” బదులిచ్చాడు గోప్స్. తిక్క రేగిందతనికి. “ఎకసెక్యూలా?” గుర్తుగా చూశాడతను. “వెటకారమెంత మాత్రం కాదండీ!” “అలాగైతే మీ నాన్నగారి పేరేంటో చెప్పుకోండి చూద్దాం?” “ముందు మీరే సెలవీయండీ.” “నా నోటికి నో సెలవులు, నో హాలిడేస్, మా నాన్న భద్రాచలం.” “అవునా? భలే భలే... మా ఫాదర్ సేమ్టు యూ శ్రీశైలం.” సర్దుమందవతలి క్యారెక్టర్ కి. బుర్ర బర్రున గోక్కిని ఈ డుంప్ డైలాగ్ గొంతుగ్గానీ.. కామెడీ మాని కమిట్ మెంట్ కొద్దాం. నా నేమ్ ఉచితా నందం.” “మరదే నాకక్కడే చిరుగుద్ది. నా నిజ నేమ్ గోపాలం.” “పాయింట్ కొద్దాం.” “ఏంటా బూతు?” కంగారు పడిపోయాడు గోపాలం. “భలే వాడివయ్యా మగడా! పాయింటంటే ఇక్కడ “షర్మా- పాయింటని కాదు. విషయానికొద్దామని...” నుదురు చరుచుకున్నాడు ఉచితానందం. గోపాలం భాషా పైత్యానికి! “హడలి చచ్చాననుకోండి.” “చెప్పండి. మీకారేంట్లో సన్మానం జరగాలి.” “అట్టహాసంగా జరిగితే దాన్ని పేపర్ లా రాసుకుం టాయి. టీవీ ఛానళ్ళు చూపుకుంటాయి.” “ముందు రేట్లు వినండి. వంద మంది సమక్షంలో అయిదువేలు, రెండొందలకు పది, మూడొందలకు పది హేను, నాల్గొందలకు ఇరవై, అయిదు ప్లస్సుయితే పాతికవేలవద్ది. బోనస్ గా మంత్రిగారిచేతే ఘన సన్మానం.” మెనూకార్డు తీసి పట్టికంతా చదివాడు. గోపాలం బుర్ర తడుముకొని “ఎంతయినా మంత్రి చేతులమీదుగా జరిగే సన్మానమే సన్మానం మరి... పాతికే ఖాయంచేస్తోంది.” అన్నాడు అమితానందంతో.

మా కంపెనీ డ్రింకు తరచూ తాగడంవలన మేం కలిపిన అయిదు రకాల పురుగుల మందులు మీ వంట్లో కలిసిపోయి... రేప్యాద్దన ఏ పురు గైనా మిమ్మల్ని కరిచినా, కుట్టినా, కొరికినా మీకెలాంటి విషం ఎక్కడన్నమాట...

“తమరిష్టం.” “ఎమోంట్ మరిచిపోండి. సన్మానం జరిగిన ఉత్తర క్షణం మీ ఒడిలో పోస్తా.” “హబ్బే! ఉత్తర, దక్షిణ క్షణాలాకా ఎందుకు, వచ్చే జన్మలో కూడా మా సంస్థనుండి సన్మానం జరుపుకొని అప్పుడిద్దరుగాని లెండి. ఇది, అది కలగలుపుకొని,” పళ్ళు పటపట లాడించాడు ఉచితానందం. “పేరులో మాత్రమే ‘ఉచితం’ ఉన్నట్టుంది. మిగతా దంతా ‘ఖచ్చితమేనన్నమాట’ అనీ అననట్టని నాలిక్కొరు క్కుంటూ “పోనైండి. మీమాటే కానీయండి!” అడ్వాన్స్ గా హాఫ్... పనయ్యాక మిగతా హాఫ్ కాస్తా.” భరోసా ఇచ్చాడు గోపాలం. “ఏంటి ఇచ్చేరు? తుంగలో భంగా! కుదర్లు. మొత్తం ఒకేసారి అడ్వాన్స్ గా అదీ క్యాష్ పేమెంట్ చేసేయాలి.” “మరికొంత డిస్కాంటిస్టారా?” ఆశగా అడిగాడు. “ఇస్తాం. పది దండలకు బదులు అయిదు... ప్రశంసా పత్రం... వగైరాలన్నీ... కట్! కట్!... ఓకేనా?” గోలం కళ్ళు మిటకరించి “అంత పని చేయండి, లేక లేక సన్మానం. ఇదేకదా నా ఫస్ట్ సత్కారం.” అన్నెప్పి మర్నాడొచ్చి పాతి కవేలు మల్లెపూవుల్లో పెట్టి సమర్పించాడు, సన్మానం రోజుకోసం ఆత్రంగా ఎదురు చూడసాగాడు. * * *

వారం గడిచాక గోపాలానికి పోస్ట్ లో కవరోచ్చింది. మున్సిపల్ హాల్లో సన్మానం. రెండ్రోజుల్లోనే సన్మానం. టైమ్ దగ్గరపడ్డోంది. వాడంతా రాంతా చేస్తున్నాడు. ఆఫీసంతా మెగా పబ్లిసిటీ ఇచ్చుకున్నాడు. తన సన్మాన కార్యక్రమానికి అటెండయిన కొలీగ్స్ కి, మిత్రులకి, నైబర్స్ కి మంచి పార్టీ ఇస్తానని ఆశచూపి అందర్నీ మూటక ట్టుకొని మినీ బస్ అరెంజ్ చేశాడు. రాజువెడలె రవి తేజములొలక అన్నట్టుగా అందర్నీ వేసుకొని అక్కడికెళ్ళితే ఏముంది? మున్సిపల్ హాల్ కి వేలాడుతున్న తాళం వెక్కిరిస్తూ కన్పించింది. వాచ్ మెన్ ని ఎంక్యూరీ చేస్తే హాలు రిపేర్ లో ఉంది అడ్డెకివ్వడం లేదన్న కబురు చల్లగా చెప్పాడు. గోపాలం మొహం చూడాలి... అప్పుడం అప్పుడం అయి పోయి... రెండు డ్రమ్ముల కన్నీరు కార్చేసాడు. ఎంత వెతి కినా ఉచితానందమే కాదు ఆఫీసు కూడా అయిపూ అడ్రస్ లేకుండాపోయింది! * * *

“పోయినచోట వెతుక్కోవాలన్న సత్యం బాగా ఒంటబ ట్టినట్టుంది గోపాలానికి. సన్మానాలు- సత్కారాల బ్యూరో అనే ఫ్లెక్సీ తగిలించేసి రాత్రికి రాత్రే సొంతంగా తనే ఓ ఆఫీసు ఓపెన్ చేశాడు. ‘ఇంట గెలిచి రచ్చగెలవాల’న్నట్టుగా ఇది గనక క్లిక్ కు యితే వరల్డ్ వెబ్ సైట్ కూడా ఓపెన్ చేయాలని భారీగా తలపోస్తున్నాడు. మోసానికి నో ఛాన్స్! అన్నది అతనికి నినాదం, తథాస్తు! అయాచిత సన్మానాలు, సత్కారాలు ఆశించి మహాను భావులకింకే? జయహో! ★

రచయిత చిరునామా: ఎనుగంటి వేణుగోపాల్, ఇ.నెం.1-3-168/1, కృష్ణానగర్, జగిత్యాల- 505327. కరీంనగర్ జిల్లా.